

XXXIX.

Gratâ Favente Veritate!

THESES
INAUGURALES EX
OMNI JURE SELECT.

Decreto & Consensu

AMPLISS. FACULT. JURID. IN PERANTIQVÂ
UNIVERSITATE GERANÂ

PRO
LICENTIA

QVAM VOCANT, PROMOTA,
RITE, PUBLICÈ, CONSEQVENDA

die 20. [30] Martii, 1695, horis ante & pomeridianis
in Colleg. Major. Auditor. Jurid.

placidæ Ventilationi submittit

GEORGIUS FRIDERICUS
VERGENIUS,

Spir.

ERFURTI,

Literis KINDLEBIANIS.

V I R I S
PRÆNOBILISSIMO, NOBILISSIMIS, EX-
CELLENTISS. CONSULTISSIMIS atq;
AMPLISSIMIS,

DN. D. ULRICO THOMÆ
Sauterbach /

Sereniff. Duci VVÜRTEMBERGIÆ à Consiliis
Superioribus, ad Augustissimi CAM. IMP. Judicii,
quod nunc Wetzlariae viget, ASSESSORATUM
Præsentato.

DN. D. JOH. ULRICO Zeller /

DN. D. GOTHARD. JO. Marquart /

DN. D. GEORG. FRIDER. Mueg /

DN. D. JOHANNI Deckherr /

DN. D. FRIDER. HENR. von Göllich /

DN. D. JOH. GEORG. Erhardt /

DN. D. JOH. ULRICO von Gölchen /

Jctis famigeratissimis,
Dominis Evergetis, Patronis, COGNATIS atq;
AFFINIBUS meis, omni Observantiæ & Officio-
rum cultu ætatem venerandis

In grati animi tesseram, ulteriorisq; Patrocini
ac Benevolentia incitamentum

do. dico. dedico

Georg Friedrich Bergenius.

EjUSD. su-
premi Di-
casterii Ad-
vocatis ac
Procurato-
ribus, di-
versorum-
que Statu-
um Imp.
Consiliaris
meritissi-
mis,

CANDIDE LECTOR!

*Iraberis fortè, quòd
Seculi hujus agone, ubi ca-
nus ipse Mundus rogam
quasi suum anhelus expe-
ctat, presentia in studio
cito desituro moliar, maxi-
mè juridico, ubi lites ex li-
te seruntur, atq; ex corru-
ptis Ethnicorum Legibus
deciduntur. Decentior e-
nim meditatio me occupa-
verit, quomodo ad Tribunal mox adventantis Judicis, mor-
tales omnes ad reddendas operum suorum rationes citaturi,
tutus consistere queam, exemplo eorum, qui Carcere vincu-
lisq; detenti, toti sunt in eo, ut deliberent, quid Judici respon-
deant, aliarum rerum curas insuper habentes: Neq; ipse in-
ficias ire possum, per aliquot jam retrò annos me haud leves
in Imprudentia studio subisse scrupulos, dum nonnullorum
Judicum partialitatem, Advocatorum plurimorum per-
versitatem, & Litigantium malitiam, ubiq; verò maxi-
mam Morum corruptionem, gravem proborum oppressio-
nem, auriq; sacram famem, necnon sexcenta alia mala ob-
servare, atq; attentius per singularem DEI gratiam me-
cum pensitare cœpi. In his igitur dubiorum angustiis flu-
tuans, Divinum Numen devotè invocavi, ut de sancta
sua voluntate ancipitem animum meum, qualemcunque
etiam*

etiam res exitum sortiatur, certum reddere dignetur. Non
caruere preces hæ cum aliorum ardentibus votis junctæ suc-
cessu, cum detectis, spectatisq; non juris solum Prudentiæ,
sed cæterorum penè omnium tam superiorum, quam infe-
riorum ordinum, studiorum, ac statuum corruptelis, ubi vis
aliquid invenirem, quod effugere nitebar, imò præter opinio-
nem verum ac sanum legitimi studii usum ab abusu pro di-
versitate statûs, cui libet hominum generi proprii, discer-
nendum esse, magis magisq; indies convinceretur tandemq; cui-
libet mortalium ordinariè certum aliquod vitæ genus eli-
gendum esse reputans, suffragium Conscientiæ meæ ad hoc
videm aggrediendum sentirem, ita tamen, ut nihil interim
proprio nisu affectans, Divinæ me Voluntati prorsus resigna-
verim. En ex improvviso non solum impedimenta, quæ mihi
adhuc maximè obstare videbantur, mirâ DEI Providen-
tiâ removentur, sed & per extraordinariam aliorum Be-
nignitatem ea mihi ad Proximi commoda promovenda of-
fertur occasio, ut eam recusare esset talentum concreditum
abscondere vel fata subterfugere. Viæ igitur à Divino
Hodogeta mihi monstratæ insistens, ipsiusq; Directioni me
porro commendans, finitis proximis feriis Wetzlariam iter
instituiam. Quò verò ibidem voti mei compos fieri que-
am, Styli Cam. & necessitatis ratio postulat, ut ad publicam
minimum Licentiam aspirarem, ac pro eâ, post jamjam ex-
antlatos Examinum, Læctionisq; Cursoriæ labores, legitime
obtinendâ Theses hæc ad Disputandum seligerem, quas ut
benevolus Læctor æqui boniq; consulere velit, est quod ob-
nixè rogo.

THE-

THES. I.

EX JURE NATURÆ.

Jus hoc sine supernaturali veræ Fidei Lumine probè atque exactius investigari, exponi, vel intelligi nequit.

Exegetis.

Cùm enim Divina illa imago, quæ conformitatem hominis cum SS. Trinitate continebat, Gen. I, 26. per lapsum Protoplastorum ita perdita fuerit, ut ob summam omnium Animæ facultatum perversitatem, intellectûs cæcitatem, voluntatis atque appetitus distorti pravitatem, vix umbra rectitudinis primævæ & litera quasi obtusa nitidissimi Typi remanserit. Dn. OSIANDER *in Typo Legis Nat.* §. 44. p. 167. quemadmodum reliquiarum harum corruptionem ex multis Gentilium Legibus & Consuetudinibus abunde cernimus: Christus autem per Virtutem suæ Incarnationis pristinam illam integritatem restauravit, ut ipsius Spiritus renatos, etiam quoad intellectum, illuminet, rationemq; humanam sanctificet; oppido patet, tales, vi dijudicandi naturali præ ceteris præditos longè profun-

A

fun-

fundius atque accuratius Jus Natur. per Lumen hoc in-
 ternum discernere posse. Add. pientiff. Theologus
 ARNDIUS *de Vero Christianismo* L. I. c. I. § c. 41. item *Lib.*
3. cap. 10. II. ibiq; VAREN.

TH. II.

Quamvis ea, quæ sunt juris Nat. ut loqvun-
 tur, permissivi [de quo tamen vid. Dn. MAIER in
Com. Inst. p. m. 47. & 71.] à Potestate civili restrin-
 gi ac determinari possint. *L. 6. ff. de Just. & Jur.*; In
 id tamen incumbendum, ne libertatem natu-
 ralem nimis rigorose circumscribendo, Subditis
 ea, quæ DEUS & benigna Natura hominibus in-
 dulgent, sine causa justiore auferamus. *arg. S.*
ult. f. de his qui sui vel al. jur. L. II. ff. de R. I. uti
 fit in Venatione [a] & Thesauro [b] quando Su-
 perior ea sibi soli, omninò exclusis reliquis Socie-
 tatis Civ. membris, arrogat.

Exegetis.

(a) Sine præconceptâ opinione perpendenda ve-
 nit DEI T. O. M. concessio facta *Gen. I, 26. 28.* & post lap-
 sum repetita *Gen. IX, 2. 3.* quæ toti generi humano tale
 jus in feras tribuit, ut iis ad usum necessarium dominari
 valeat. Explicationem autem quorundam, acsi fero-
 fissimæ etiam feræ ad primum hominis conspectum ex-
 pavescant & fugiant, non curo, cum non modò contra
 tex-

textum, ubi terror in specie ad dominatum, cibumq; extenditur, sed & contra experiētiā sit, quā bestias nobis potius, quā nos illis, terrorem incutere docemur: neque etiā officit locus *Jerem. XXVII, 6. & Dan. II, 38.* dum casum specialem, ubi DEus Nebucadnezare, tanquam Monarchā & Venatore hominum, ad puniendos hosce utitur, ad alios tam absolutē ampliāre, non videtur tutum: neq; Verba Baruchi c. III, 16. *seq. de jure*, sed de illicitō facto atque abusu Dominantium loquuntur: Et distinctionem dominiorum eō usque factam fuisse, aut fieri à Superiore solo posse, ut privati ne quidem ea, quæ ad victum & amictum ipsis necessaria sunt, sibi reservaverint, aut habere debeant, fini gubernationis politicæ harmonico, & primæ societatem inuentium intentioni repugnat, quæ necessariam sui conservationem alterius, qui jamjam ex bonis domanialibus atque aliunde Dignitatem suam satis sustinere potest, præfert, nec subditorum injuriam, jus ex ipsâ Creatione quæsitum, atque à supremo rerum omnium Domino cuius eorum datum, auferendo quærit. Conf. *Ezech. XLV, 7.8. & XLVI, 18.* Dn. G. H. Brückner eleg. *Tr. de Domaniis Regni Germ. c. 4.* Causæ, quas in contrarium sub prætextu publicæ privatæq; utilitatis communiter urgent, ex supradictis & Reip. tam Rom. quā hodiernæ exemplo, necnon ex iis, quæ Dn. MANZIUS in *Comm. Ratio - Reg. §. 12. J. de R. D. à n. 44. ad 48.* Dn. ZIEGLER de *Furib. Maj. l. 2. c. 14. à §. 18. ad 20.* & LUDWELL. ad *Wes. t. de A. R. D. n. 7. verb. Et hæc nunc præcip. ratio. in fin.* habent, facili negotio refutantur. Inde cum neque ab ipso LLatore humano, tanquam inferiore Di-

vinò, neque ab antecessoribus meis vel alio quovis invitatus & præter culpam meam jure hoc, ex Benignitate ac Providentia DEI mihi primùm acquisito, privari queam; iniquissimum erit, ob actuale juris hujus exercitium capitalem imponere vel decernere pœnam. LUDWELL. *d. l. verb. sed multi dubitant.* DN. BECMAN *Grot. l. 2. c. 5. p. 353.* Pie hanc in rem ait Sächs. Land-Recht l. 2. Art. 61. Da Gott den Menschen schuf/ gab Er ihm Gewalt über Fisch und Vögel/ und über alle wilde Thier/ darum haben wir deß ein Urkund von Gott/ daß Niemand sein Leib noch seine Gesundheit an diesen Dreyen verwircken möge. Consonat ius Alemannicum *cap. 237. cit. à DN. SCHILTERO ad ff. Exerc. 45. §. 6. p. 157.* & Schwaben-Spiegel *tit. 36. §. 2.* Add. Noë MEURER vom Wasser-Recht teste Vol. Nov. Basil. *Disp. I. part. poster. th. 3. lit. b. p. m. 86.* scrib. Daß Gott von Anfang das Wildpret und die Fische männiglichem frey/dem Armen wie dem Reichen/ erschaffen/ die armen Unterthanen zu Zeiten auch aus Gewalt und gezwungen den Herren solchen Lust und Nutzen eingeräumet/darum wiederum die Herren sich solcher der Unterthanen Bewilligung und Nachgebung besser zu erinnern/ und wegen empfangener Gutthat nicht so ernstlich gegen der Unterthanen Leib und Gut und vielfältiger Marter halben verfahren sollten. Bene tamen addendum, quòd stante sententiâ meâ neque Superiori, tanquam primario civilis Societatis membro, pro ratâ suâ Venatio deneganda, neque potestas ferendi Leges circa eandem salutares, quibus omnis privatorum abusus salvo tamen usu & jure ipsis pro necessitate competente, prohibetur, adimenda sit.

quiv

s. A.

(b) Quo-

(b) Quoad Thefaurum, quem quis fortuito in fundo suo invenit, notandum, quod, dum Superiores aliunde jam satis habent, quo se dignè exhibeant, sicuti ex nimio luxu & Prodigalitate v. g. Lud. Bacchanal. (Carnaval.) constat, vel si non habeant, subditis ob detractiōnem seu ademptionem Thefaurorum, Compensationis quodam jure, non tam multa onera quotidie imponere debeant [quod tamen corrupto seculi nostri more non attenditur] major sanè ratio fit, ut misericordis DEI beneficium ac donum l. 63. §. 1. & 3. ff. de A. R. D. L. un. C. de Thefaur. inventori, præsertim pauperi, naturalem exemplo Hadriani Imp. in §. 39. J. de R. D. æquitatem sequendo, relinquat. Conf. cit. Dn. ZIEGLER c. 20. §. 19. NÆVIUS Resp. Seiffart de Jure Thefaur. cas. 3. in fin. cum quo verbotenus convenit Starck Præf. Dn. Pet. MÜLLERO de Jure inventi Thefaur. th. 8. lit. (γ) Quod etiam Praxis Germaniæ atque Imperialis Camerae servat. Dn. MAURITIUS in Miscellan. aliquot juris Posit. Resp. Lindthols Ao. 1668. Kiloni hab. th. 24. Dn. Lauterbach V. 1. D. 27. th. 31. Dn. MAIER ad d. §. Inst. p. m. 350. Dn. STRÜV. Ipr. for. l. 2. t. 1. aph. 56. GLÆSER de Thefauro th. 71. ubi ante 30. annos ab incluto Helmstad. Colleg. ita responsum esse testatur.

TH. III.

Polygyniam simultaneam jure Nat. permissam esse, affirmo, ast eandem ob id omnibus hodie liberam esse nego, quamvis in casibus nonnullis v. g. ubi alter Conjugum durante matri-

A 3

monio

monio impotens fit nec alter post adhibita me-
dia se continere valet, dispensationem conce-
dam; (a) Aliud tamen quoad rectitudinem
Christianam statuens. [b]

Exegesis.

(a) Rationes solidas exhibent Dn. HIER. BRÜCKNE-
RUS in *Decis. Matrim. c. 14. § 23.* Dn. TEXTOR de *Jure*
Gent. L. 3. n. 29. seqq. Dn. THOMAS. in *Inst. Jprud. Div. L.*
3. c. 2. §. 203. seqq. & in *Disp. de Crim. Bigamia §. 23.* Dn. G.
H. BRÜCKNER Resp. Marggraf *Disp. de Conjug. th. 14.*
(b) Vid. *Matth. XIX, 4. II. 1. Tim. III, 2. 12. Tit. L. 6. Cantic.*
VL. 8. 1. Cor. VII, 1. § XI, 3. Eph. V, 23. seqq.

TH. IV.

EX JURE CANON, ET ECCLES.

Sicut Ecclesiae Christianae fundamentum ac pri-
mordium est redunitio hominis regeniti cum DEO, quae
interna *Luc. XVII, 20. Coloss. I, 27. III, 3. 2. Tim. II, 19.* &
per omnem terrarum orbem diffusa est *Rom. XI, 4. s.*
imò radix, substantia & veluti anima coetus externi, in
quo publica viget communio inter ipsa societatis intrin-
secæ membra, ita tamen, ut ad hanc invisibilem, Conf.
Dn. CHEMNIT. *ad Dieteric. Inst. Catech. Loc. de Ecclesia*
controv. I. Dn. GERHARD *Confess. Cathol. l. 2. art. 5. App.*
Ecclesia communis externa præcisè necessaria non sit.
Dn. SCHILTER *Inst. jur. Can. L. 1. t. 3. §. 1. & de Libert. Ec-*
cles. Germ. cap. 1. §. 3. seqq. Ita qui genuinus Ecclesiae

Mini-

Minister esse cupit, antè sit internæ Ecclesiæ pars ne-
 cesse est, quàm externè vocetur, *Joh. III, 34. X, 1. seqq. 2. Cor. II, 17.* Dn. CARPZOV. *Jprud. Consist. defin. 62.* qualis
 externa Vocatio licet ex præscripto Concilii Trident.
de Sacram. Ord. c. 4. per solum Clerum fieri debeat; Di-
 vino tamen juri *Act. I, 15. 23. 24. VI, 2. 3. XIII, 2. 3. XIV, 23. &c.*
 convenientius videtur, quòd negocium, omnes
 tangens, *c. 23. de R. l. in 6.* hodie tam à Magistratu, quàm
 Clero & populo, veris Ecclesiæ membris approbandum
 veniat. Dn. BRUNNEMANNUS *de Jure Ecclesiast. c. 5. §. 1.*

DIETERICUS *in Inst. Catech. de Vocat. Ministr. Verb. q. 6. p. m. 468.*
 Dn. GERHARD *di. l. L. 2. p. 2. art. 6. c. 1.*

TH. V.

Parœcianus utut Canonum jure licentiam rece-
 dendi à proprio Sacerdote impetrare debeat. *can. ult. de Pœnit. dist. 6. cap. omnis utriusq. 12. X. eod.* quod ex nostra-
 ribus quidam ad Consistorii arbitrium extendunt. Dn.
 STRYK *ad Brunnem. Jus Eccl. L. 2. c. 1. m. 4. §. 3.* Attamen
 si Pater Confessionarius admonitus, Nomen DEI profa-
 nare, *arg. Catech. D. Lutheri Petit. 1. ibi: Wer aber an-
 ders lehret und lebet / denn das Wort Gottes lehret / der
 entheiliget unter uns den Nahmen Gottes / da behüt uns
 für / himmlischer Vater: Vel sacrum Verbum impure
 proponere pergat, jure Divino secus esse arbitror, arg.
 Matth. VII, 15. XV, 14. Joh. X, 5. Rom. XVI, 17. 1. Tim. VI, 5.
 2. Tim. III, 5. 2. Joh. 10. seq. Conf. Endl. Antwort der Theo-
 logischen Facultät zu Wittenberg auf der Anhaltischen
 Prediger publicirte endliche Abfertigung / in Præf. ibi:
 Zudem / so gebet mir acht auf ihre Werke / da werdet ihr
 aber*

abermahl den Teufel leicht kennen / denn öffentliche Lügen reden / Lästern / Gottes und anderer Christen Wort verdrehen / allerley Teutscheren und Spötterey üben / ic. das sind ja nicht Wercke Gottes / sondern des Satans / ic. Dieweil ihr dann diese Kennzeichen an solchen Lehrern habt / so kan euer Gewissen desto sicherer und geruhiger von ihrer Communion und Gemeinschaft sich absondern / und sie als verdamnte Belials = Knechte fliehen. Add. seq. pag. 36. & 286. in fin: daraus sie denn ja wohl mercken werden / daß solcher Leute Geist und Werk nicht aus Gott ist / sondern aus dem Vater aller Lügen und Mords / und sie derenthalben als des Satans Apostel meiden. Adeo ut si fortè Parochi pactum invicem ineant, quo Parochianus [vi Conscientiæ suæ, & non ex odio erga sacerdotem, neque ex contemptu erga S. Ministerium, recedere volens] ab altero non recipiatur, sacris literis adversum nec obligatorium credam arg. I. Cor. III, 5. 2. Cor. I, 24. IV, 5. 1. Pet. V, 3. L. 15 ff. de Cond. Instit. Add. D. Lutherus Tom. I. Altenb. in Tr. von der Beicht fol. 792. Es sollen alle Sacrament frey seyn jedermann; Wer nicht getaufft will seyn / der laß anstehen / wer nicht will das Sacrament empfangen / hat sein wohl Macht; Also wer nicht beichten will / hat sein auch Macht für GOTT. & ibid. fol. 797. Ich wolte predigen den Glauben und die Tauffe / aber Niemand darzu zwingen. It. Ich wolte predigen des Sacraments des Altars Gnade / aber doch frey lassen / Niemand darzu zwingen. Facit etiam huc ejusd. Postill. Dom. II. Advent. ibi: Man soll in allerley Dingen der äußerlichen Sazung der Dinge / so an sich selbst frey und nicht wieder den

den Glauben und die Liebe sind / den Unterscheid haben / daß man sie halte aus Liebe und Freyheit / zu Willen den andern / bey denen man ist / daß man sich mit ihm reinne und füge: Wenn sie aber dringen / man müsse und solle es bey Gehorsam halten / als nöthig zur Seligkeit / da soll man solches alles lassen / und das Wieder spiel thun / zu beweisen / daß nichts nöthig einem Christen / denn nur Glauben und Liebe / ꝛ. Das soll auch in Ceremonien / Gebeten / Gesang und allen andern Kirchen-Ordnungen verstanden werden / so lang man solches aus Liebe und Freyheit thut / ꝛ. Wenn man aber darauf dringet / also müsse es seyn / sobald soll man darwieder thun und es lassen / um die Freyheit des Glaubens zu erhalten / ꝛ.

TH. VI.

Benedictionem Sacerdotalem jure Divino Naturali ac Revelato, nec non Civili Justiniano ad ipsam Matrimonii simpliciter considerati essentiam non requiri certum est. Jus verò Pontificium, & in specie Concil. Trident. Sess. 24. c. 1. nuptias sine hac planè irritas facit, nimirum ad evitanda plurima mala atque adulteria. Dn. SCHAMBOGEN *ad pr. Inst. L. 1. t. 10. q. 1. p. m. 92.* De Consistoriorum nostrorum Moribus idem probat Dn. HOCHMANN in elaboratiss. *Tr. de Benedict. Nuptiar. c. 6. th. 3. seqq.* adeò ut nec liberos antè natos censeat legitimos *th. 27. seqq.*

B

Cui

Ein
sort
/ ꝛ.
/ ꝛ.
ern
iger
son-
hen.
denn
und
aller
ans
nvi-
, &
erga
ipia-
lam
ff. de
in
nent
der
hen/
hat
volte
and
ents
arzu
Ad-
chen
ieder
den

Cui licet hypotheticè & jure hodierno stricto
 calculum haud denegem; receptior tamen in
 Praxi sententia videtur celeberr. Cam. Imp. Assess.
 Dn. ab Eyben / dist: An Statutis specialibus ca-
 veatur tantum de piè adhibendo ritu isto: An
 simul nuptiæ pronuncientur nullæ. Priori casu
 hæ subsistent, ita tamen ut partes ante Bened.
 Sacerd. concumbentes pro circumstantiarum
 ac personarum qualitate puniantur atque ad su-
 scipiendam consecrationem adigantur: si verò
 hæc, v. g. ob alterius mortem, non amplius ad-
 hiberi queat, liberi fortè progeniti justi habeantur;
 Add. Dn. STRYK *de Success. ab intest.* D. I.
 c. 2. §. 49. Dn. BRÜCNER *Decis. Matrim. c. 2. n.*
 17. Posteriori casu clausula cassatoria effectu suo
 gaudeat. *In Observ. Theorico-Pract. V. ad §.*
12. J. de Nupt. p. 51. Dn. MÜLLER *de Hierologia*
sect. I. th. 8. seq. Dn. SCHÜTZ *in Compend. Lau-*
terbach. t. de R. N. NICIUS *in Disp. Inaug.*
Ao. 1680. heic habita de Virtute Legis implicite
prohib. §. 116.

TH. VII.

EX JURE CIVILI.

Advocatus (a) non solum causam injustam,
 quam

quam vel initio vel progressu litis talem animad-
vertit, nec suscipere nec proficere debet. *L. 14. §. 1. C. de Jud.* etiamsi iuraverit se ad finem usque li-
tis patrocinium præstiturum. Dn. Lange edit.
Dn. Herold in *Isag. Process. c. 20. n. 53.* Dn. Lau-
terbach *Colleg. ff. de Postul. th. 17.* Sed etiam in cau-
sâ justâ neque Actione & exceptione, quam verè
in conscientia non competere novit, (b) neque
fallaciâ seu mendacio ad Antagonistæ menda-
cium seu fallacias eludendas, neque ullâ cautelâ,
quamvis speciosè fucatâ aut probabili, perperam
vel ad obruendam Veritatem vel ad supplan-
tandum Adversarium uti potest. *arg. Rom. III,*
8. L. 6. §. 1. in fin. ibi: Subdolè. C. de Postul. Kân-
serl. Cammer- Gerichts- Ordn. p. 1. t. 64. in for-
mula juram. Advoc. ibi: Keinerley Falsch / Ge-
fährde / und Unrecht brauchen. Consentit forma
jurisjur. Licentiandis communiter hic præstan-
di, ibi: *neque malæ causa scienter inservire,*
multo minus subterfugis, calumniis, vel ca-
villis pro illâ fulciendâ ullam operam impende-
re. Add. Dn. BRUNNEM. in *Jure Eccles. l. 1. c. 6. th.*
20. & seq. Dn. STRYK *V. 2. D. B. de Conscientia*
Advoc. c. 3. n. 54. seqq. Dn. STRUV *Resp. Brem*
B 2 Disp.

Disp. de Dolo bono Advoc. c. 3. th. 2. seqq. ubi
contrariis respondet. Dn. SCHRÖTER Fascic.
Casuum in foro Conscientiæ jurid. decis. 3. pag.
m, 25.

Exegetis.

(a) Quandoquidem enim partim ob Theologiæ
moralis ignorantiam, partim ob indistinctum ac promi-
scuum LL. Rom. ab Ethnicis promanatarum usum, par-
tim ob quorundam malitiam proæreticam, comūiter
neq̄ immerito, malè audiant Jcti atque Advocati: *Su-
risten böse Christen/Advocaten haben entweder kein Ge-
wissen oder ein weit Gewissen/* unde & Joh. Pet. Ala, cum
legeret, subulcum quendam multum laborasse, ut por-
cos ageret in suile, atque indignatum exclamasse: *En-
tist andem in hoc Stabulum, sicut Procuratores & Advocati
in infernum;* & continuo gregatim introivisse omnes,
Advocaturam relinquere voluit. Mart. Herzog Præf.
Dn. TABOR. *Disp. de Advocatis th. ult.* Majori fanè cau-
telâ unicuius opus erit, ne cauteriata fiat ipsius Consci-
entia, sed cordi, memoriæque fideliter infigendum su-
premi Advocati nostri *Rom. VIII, 34. Hebr. VII, 25. i. Job.
II, 1. ibi: Haben einen Fürsprecher (Advocaten) bey dem
Vater/ Jesum Christum/der gerecht ist: effatum Matth.
VII, 12. Quæcunque vultis ut faciant vobis homines, ea-
dem faciatis & ipsis: Conf. Joh. Phil. Erb Disp. Inaug.
proximè præterito anno hab. Altdorffi de Officio Advoc.
c. 1. sect. 1. §. ult. & sect. 2. §. 2.* ubi pro qualitate intrinsecâ
requirit, ut sit Vir bonus moraliter talis, qui custodiat
recti-

rectitudinem five conformitatem animi, ejusque facultatum & actionum, quantum in hac vita datum, cum Voluntate DEI, i. e. Lege Nat. & Divinâ. Merentur addi verficuli Vulg.

*Judicabit Judices (Advocatos) Judex generalis,
 Reus condemnabitur, nec quaeretur qualis,
 Ibi nihil proderit quicquam allegare,
 Neq; quid excipere, neq; replicare,
 Nec ad Apostolicam Sedem appellare,
 Neq; Corpus Juris Caesaris citare,
 Reus condemnabitur nec dicetur quare,
 Cogitate miseri, qui & quales estis,
 Quid IN HOC JUDICIO dicere potestis?
 Hic non erit Codici locus nec Digestis,
 Idem erit Dominus, Judex, Actor, Testis.*

Si quis igitur Justitiam imprimis Divinam probè observet, & ad hujus normam afflictissimo hodie Proximo purâ mente suppetias ferat, à Veritatis scopo propius abluet id, quod Autores allegati à Dn. STRYK in *d. Disp. c. 1. n. 21.* testantur: *Advocatos bonos meliorem ducere vitam, quam Prædicatores.*

[b] v. g. Si talis Advocatus verbaliter injuriato Æstimatoriam suadeat. HEIDEC in *discuss. jur. quæst. hujus*; Vel Mulier, bono judicio prædita, intercessisset, & deinde Sctum Vellej. vitandæ solutionis ergo prætere vellet. Conf. Dn. CARPZOV *p. 2. Const. 15. def. 13. seq.*

TH. VIII.

Actio rescissoria contra Præscriptionem longissimi temporis completam ex causa justî erro-

ris, l. 2. ff. de in integr. rest. seu ignorantia invin-
cibilis, iuste conceditur.

Exegetis.

Non me latet, opinionem contrariam de jure theo-
rico multis gaudere propugnatoribus, ne scilicet totum u-
fucapionis ex bono publico ad abbreviandas lites intro-
ductæ fundamentum corruat, dum nemo sciens res su-
as ufucapi patietur. ARUMÆUS *Exerc. 6. th. 24.* HUN-
NIUS *Var. Resol. l. 2. Tr. 3. q. 16.* BESOLD *Delib. jur. l. 4. q.*
20. Verum si positionem meam de casu excepto intelli-
gam, quem Judex ex æquitate permittit, usitatiorem Dn.
GAILL *l. 2. Observ. 19. in fin.* sententiam cum E. F. Eckher
Inaug. Ao. 1686. Argent. hab. Dec. quest. jur. 2. & J. H. Dun-
cker *Resp. Rose hic anno sequenti hab. Disp. de Prescript.*
dorm. th. 9. defendam, ad contraria in conflictu respon-
surus. Hoc etiam in Foro Conscientiæ, si præscribens in
lucro moraretur, obtinere bene monet Dn. BRUNNEM,
de Jure Eccl. l. 1. c. 6. §. 21.

TH. IX.

Reluendi pignoris juri, si Debitum nondum
à Creditore sollicitatum, nec à debitore legitimè
oblatum fuerit, præscribi nequit.

Exegetis.

Casum pro majori dilucidatione apponere, fortas-
sis haud abs re fuerit. Finge Mevium obrutum ære alie-
no quotidie de pensolvendo illo moneri, hinc, ut se one-
re hoc liberet, à Titio divite Mercatore 600. Thal. mutuo
acci-

accipit, atq; in debiti hujus securitatem vasa quaedam aurea pignori tradit. Præter lapsis demum 30. vel 40. annis offert istam summam, & oppignorata vasa sibi à Creditore Titio restitui petit. Hic præscriptionem opponit & se pignora hæc per tantum temporis intervallum acquisivisse excipit. Quær. an jure? Pro Titio faciet, quòd omnia jura specialiter non excepta eo tempore tollantur, *L. 3. & seq. C. de Præscr. 30. ann.* quòd eo magis hîc locum habebit, ubi debitor in mora fuit, ut ex potestate ipsi quoadocunq; competente sibi actionem statim per contractum pignoratitium perfectum natam non usurpaverit, adeoq; sic impedimentum facti præscriptioni obstans removerit. Pro Mevio verò actore dicendum, quòd ipsius libero arbitrio facultatem offerendi (quæ sub colore præscriptionis ipsi invito, atq; extra pœnam constituto auferri non debet) Creditor ipse permiserit, quâ demum oblatione factâ, *l. 9. §. 3. & l. 11. de pign. act.* tanquam causâ proximâ Creditoris obligationis de restituendo pignore, incipit jus, actionem cum effectu (ne Creditor, qui tamen aliâs facilius solutionem per actionem urgere, quàm Debitor, fortè pauper, pecuniam debitam exsolvere potest, excipiat) intentandi, dum illa reverâ sub tacitâ, (quæ à jure intrinsecus subintelligitur, *§. 41. l. d. R. D.*) conditione, securitæ scil. satisfactionis, concepta est, ante cujus existentiam, vid. *l. 213. pr. in fin. de V. S.* præscriptio in nihilo currere valet. Add. *Wilh. Matthias sub moderno Fac. jurid. spectabili Dn. DECANO ante 4. años hab. Disp. de Differentiis, aliisq; Contractuum real. notab. c. ult. in fin. WISSENBACH ad ff. D. 40. th. 32. FIBIG ad Fr. Exerc. §. q. 6. SCHOTAN. Disp. ff. jurid. 32. th.*

32. *th. ult.* Dn. MOLLENBEC *Cent. 2. Divis. jur. 24. n. 25.* AD-
DITAM, ad HANEDOES. *Exerc. 10. q. 2.* Dn. SCHILTER ad ff.
Exerc. 26. §. 13. seq. ZOES. ad ff. *t. de Usucap. n. 41.* Dn.
STRYK *Disp. suâ Inaug. ad L. Æmilys. c. 3. n. 27.* Quæ Do-
ctorum metaphysicas subtilitates non attendentium o-
pinio in supremo Cam. Imp. Dicasterio, Moribusq; rece-
ptissima. Dn. KLOCK Vol. 2. *Consil. XLI. n. 193. seqq.* ubi
ultra triginta Doctores allegat, & Dn. MICHAELIS ap.
eund. *Consil. 45. n. 106.* item in *Vot. Cam. Relat. 1. n.*
197. Rel. 3. n. 353. & 357. ac *Rel. 102. n. 29.* Dn. BRUNNEM.
ad *L. 9. §. 3. ff. de Pign. Act. n. 8.* ubi plurimi citantur. Dn.
LYNCKER in *Analect. ad Struv. S. I. C. p. m. 181. & 248.* &
æquior est, Dn. Lauterbach *Colleg. ff. Lib. 13. t. 7. §. 23.*

TH. X.

Rem non deductis impensis restituenti nullum de
jure Justiniano remedium ad illas repetendas compe-
tit, per ea, quæ docent Dn. RENNEMAN. in *L. R. G. de Jure*
Rer. D. 12. th. 27. Dn. BEIER in *Not. ad Schnob. ff. D. 5.*
th. 26. verb. Exceptione. UMMIUS in *Process. D. 22. th. 3. n.*
12. Bechmann ad *ff. t. de A. R. D. n. 63. seqq.* BUSIUS ad *L.*
33. ff. de Cond. indeb. WISSENBACH *de V. & R. Signif. th. 9.*
MANZIUS *Comm. Ratio-Regul. §. 32. 7. de R. D. n. 9.* Dn.
HOPPIUS *Resp. Schöpfer Disp. de Compensatione Fru-*
ctuum cum Impensis M. 2. th. 5. seqq. ubi obstantia diluit;
Hodierni tamen Moribus ex æquitate merito aliud ob-
servatur. Dn. SCHILTER *Prax. Juris Rom. in Foro Germ.*
Exerc. 16. th. 57. MOLLENBECIUS *Centur. 2. Divis. jurid. 48.*
n. 12. Landgraf Præf. Dn. Petr. MÜLLERO *Disp. Beati pos-*
sidentes p. 51. seqq. Quod in foro quoq; Conscientiæ re-
ctum

Etum ait VALER. *de Differ. utriusq; fori. voc. Expensa.*
 Dn. W. H. BRÜCKNER Resp. Christoph. Frieße *Disp. de*
Eo quod justum est in foro ext. & intern. c. 3. §. 3. idemq; ex
 Charitatis Christianæ debito requirit Dn. FRITSCH *de*
Jure ac regimine Charit. Christ. in Negot. Civil. th. 33.

TH. XI.

EX JURE FEUDALI.

Expectativâ pari modo duobus in Feudo
 gratiosè concessâ præferendus est posteriori pri-
 or, licet ille bonâ fide possessionem occupaverit.

Exegesis.

Negari nequit, eam hîc esse mentem atq; intentio-
 nem Domini erga primum Vasallum, quòd is per impe-
 tratam Expectantiam jus potius præ omni alio tam quo-
 ad dominium quam possessionem existente casu habere
 debeat, sicut naturaliter præsumitur, vid. Dn. ab Eyben
 in *Elect. jur. feud. c. 4. §. 9.* Dn. Brückner Resp. Brandis
 de *Curiosis jur. feud. th. 59. Conf. arg. 2. F. 33. arg. C. 13. 14. de*
Rescript. in 6. c. 17. de Præbend. eod. ubi nudis verbis res
 priori acquiritur. Et publicè interest, voluntatem Domi-
 ni, qui conditionali investituræ promissione bene me-
 ritum remunerare velle censetur, ratam haberi 2. F. 26.
 §. 2. Promissario igitur priori statim plenè tale jus quæ-
 ritur, ut hoc ipsum alteri ulterius promittendi faculta-
 tem nullam habeat Concedens, adeoq; nullum etiam jus
 in posteriorem derivare valeat *arg. L. 3. §. ult. ff. de his*
que pro non script. l. 29. l. 54. l. 74. 75. §. 154. de R. I. c. 33.
cod. in 6. Quòd enim concessio posterior ex oblivione
 prioris

prioris facta sit, tantum abest, ut præsumi queat, quin potius Princeps importunitate impetrantis circumventus
arg. L. 2. C. de Fund. & saltib. rei domin. L. 5. C. de Locat. præd. civil. Dn. MERCKELBACH ap. Klock. Consil. 7. n. 292.
Dn. ITTER de Feudis Imp. c. X. §. 4. &, dum ille fons justitiæ ac Lex DEI animata longissimè remotus ab omni r. alitiâ, imò constantissimi atquè immobilis animi, tanq. Lapis angularis & polus in cælo, esse debet, regulariter etiam velle credatur, quòd causam ab ipso habens de jure acquisito perpetuò securus esse, neq; ab ullo molestari possit *arg. L. 2. & 3. C. de Quad. præscr. maximè dum aperto feudo ad Dominum revertitur possessio, quam tempore quoq; prioris concessionis jamjam in casum aperturæ habuit, quo passu procedit sententia cit. Dn. MERCKELBACHI d. l. n. 2. Conf. Dn. FRANTZK. L. 3. Resol. 1. n. 67. Facit huc quodammodo HEIGIUS p. 2. q. 29. n. 20. 35. 40. & 41. Add. 1. F. 22. ubi Vasallo jus semel acquisitum sine culpâ suâ nequit auferri; quod sanè fieret, licèt Dominus æquivalens, aut interesse præstare vellet, cum experientia, (prout sincerè monet CLUTEN c. 1. *Rer. Quotid. n. 35.*) in vitâ communi satis demonstrat, quam difficile & plerumque cum magno Disgratiæ periculo conjunctum sit, ut hoc extorqueatur, imò longè melius intactum servari prioris jus, quam post vulneratam causam remediũ quærere *arg. l. ult. C. in quib. caus. in int. rest. nec non est. L. 1. C. quand. lic. unicuiq; sine jud. se vind.* Notanter quoq; addendum, quòd dum res seu possessio non ab ipso Domino per specialem actum tradita est posteriori expectativario, sicuti aliàs præsupponitur in *L. Quoties. 15. C. de R. V.* nullum etiam pinguius jus hic per suam privatam (germ. *Eigenmächtige*) occupationem obti-*

obtinere possit, sed in pari causa & jure, prior utiq; ex justitia civili non minus quam æquitate naturali antecedere debeat, quâ ratione etiam in summo Cam. Imp. Judici-
cio conclusum & in Praxi hoc receptum esse scribunt
Dn. GAILIUS 2. *Obs.* 55. & Dn. à RHETZ *ad* 1. *F.* 3. *p.* 168. *seq.*

TH. XII.

Feudum antiquum licet ante 30. annos alienatum vel ab aliquo usucaptum sit, adhuc tamen intra illud tempus, post mortem ultimi possessoris computandum, ab Agnatis, quibus tunc demum successio delata, eorumq; filiis, etiam si Pater eorum in alienationem consenserit
Dn. DECKHER *Votor. Cam. Relat.* VII. n. 49. *seqq.* utiliter vindicari potest *L.* 3. § 6. *ibi: ex quo competere cæp. C. de Præscript.* 30. *ann.* 2. *F.* 52. § 1. § c. 83. Dn. MERCKELBACH *ap. Klock supra nom. loc. n.* 287. § 412. *item Vol. 2. Consil.* 14. n. 16. *seqq.* & *Cons.* 31. n. 14. *seqq.* nec non Dn. KLOCK *ibid.* *Consil.* 6. n. 158. *seqq.* Dn. STRUVIUS *S. I. F. c.* 15. *aph.* 3. n. 4. Dn. Reichenbach *ad Schnob. Disp. Feud.* 7. *th. ult.* Dn. ITTER *cit. Tr. c.* 23. § 24. § 15. Forster *Præf. Petr. Müllero Disp. Inaug. de Jure Agnatorum c. ult.* § 5. Dn. Brückner *Resp. Christ. Herold de Feudo informi c. 2.* § 3. *p.* 22. *seqq.* ubi novissima JCtorum Altdorff. Francof. Lipsiens. Helmstad. & Rintelensium responsa adducit.

TH. XIII.

In Imperio nostro tres tantum religiones publicè tolerari *ex Art. VII. Pacif. Osuabrug.* notum est, & dum Augustana Confessio communi totius Ecclesiæ Lutheranæ consensu est recepta atq; approbata; nullis fanè particularibus Ecclesiæ membris ad constringendas aliorum conscientias ea potestas competit, ut per Rever-
fales

fales aut alio modo Symbolum istud sine communi reliquorum
Ecclesiae membrorum consensu pro arbitrio restringere, decla-
rare vel extendere valeant. Quò notanter faciunt, quæ meritis-
simus ex nostris Theologus Dn. D. SPENERUS in der Beantwortung
contra D. Neumann scribit p. 242. So stehet auch nit in dieses vder
jenes Macht/ dem jenigen Symbolo, so nun unserer ganzen Kirchen
Symbolum worden ist/ ohne derselben offentlichen Consens einen
weitem Verstand zu geben; nachdem ohne das auch so gar die gan-
ze Kirch mit nichts gefährlicher umgeheth/ als wo man neue Symbo-
la machen wil/ indem man in solchem Werke am leichtesten Gott
in seine Rechte greiffen und sich an dem Gewissen versündigen kan/
daher die äusserste Bedachtsamkeit darzu gehöret/ welches aber auch
von derselben verbindlichen Declarationen und extensionen zu sa-
gen ist; cum per hoc publica tranquillitas turbari, schismata &
separationes à communi corpore facile suboriri queant.

Plura nunc addere, temporis penuria, fe-
riarum Paschalium propinquitas, necnon itine-
ris, aliarumq; circumstantiarum ratio prohibet,
quare præsentis exercitii instituto hæc, sine cu-
jusquam præjudicio allata, sufficiant, prolixio-
rem singulorum deductionem alii tempori re-
servando, si DEUS voluerit & veritatis in-
quirendæ necessitas hoc efflagitave-

rit. Interim boni bene

judicent!

DEO SOLI GLORIA.

00 A 6336

ULB Halle
002 928 728

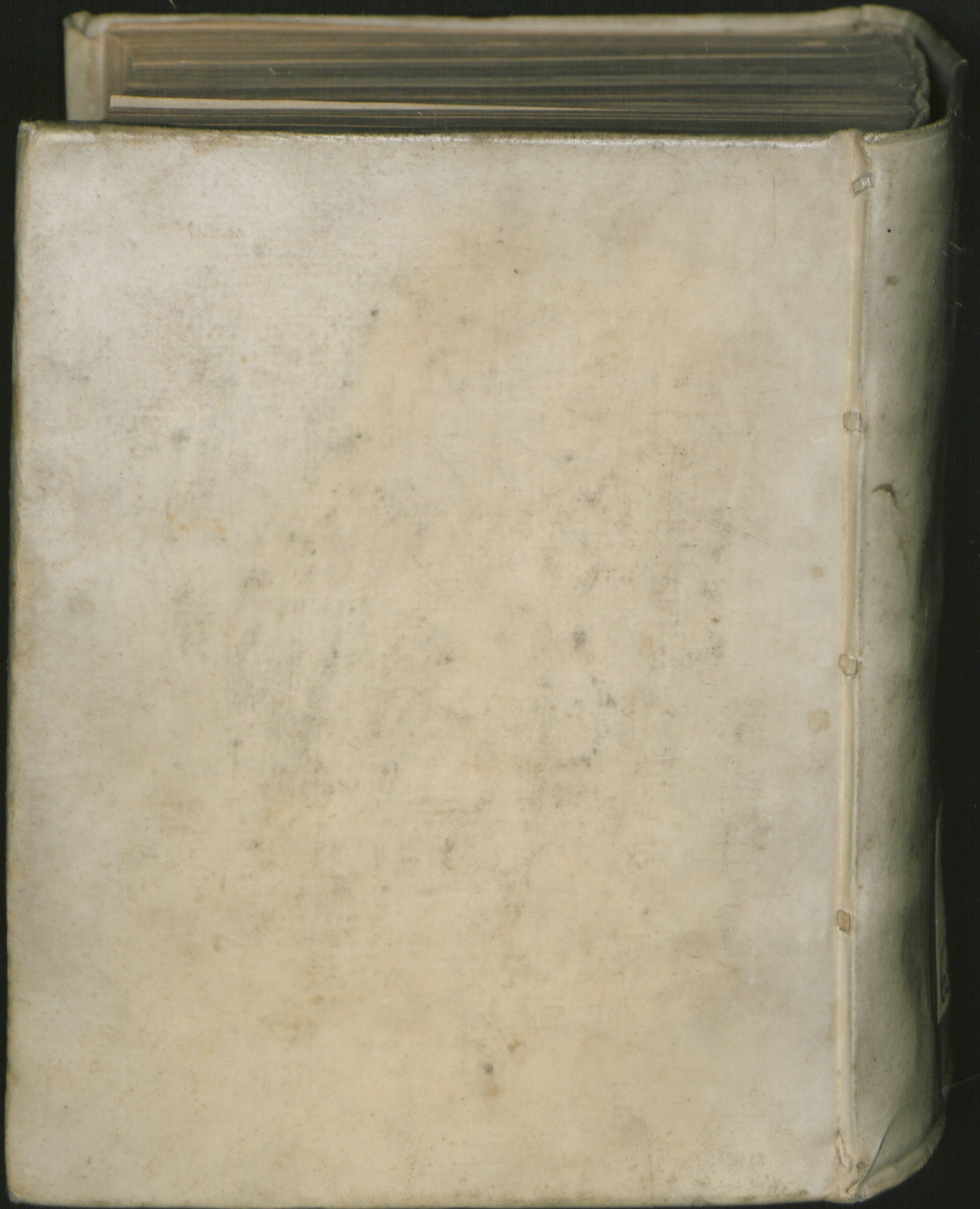
3

56.

VD 17

Rehro ✓

57

XXXIX.

Gratâ Favente Veritate!

THESES INAUGURALES EX OMNI JURE SELECT.

Decreto & Consensu

AMPLISS. FACULT. JURID. IN PERANTIQVÂ
UNIVERSITATE GERANÂ

PRO
LICENTIA

QVAM VOCANT, PROMOTA,
RITE, PUBLICÈ, CONSEQVENDA

die 20.[30] Martii, 1695, horis ante & pomeridianis
in Colleg. Major. Auditor. Jurid.

placidæ Ventilationi submittit

GEORGIUS FRIDERICUS
VERGENIUS,

Spir.

ERFURTI,

Literis KINDLEBIANIS.

